

Daloskönyv 2017

Szerkesztette: Eckhardt Fanni és Fekete Zsófia

<http://www.rehabint.hu/oldal/dalok2017>

TARTALOM

A 67-es úton.....	1	És zene nélkül mit érek én.....	28	Lángolj fel.....	56
A csitári hegyek alatt	2	Este van már, nyolc óra	29	Legyetek jók, ha tudtok	57
Ablakomba, ablakomba	3	Felülről fúj az őszi szél	30	Lökd ide a sört	58
Adj helyet magad mellett.....	4	Föl, föl vitézek a csatára	31	Magyarország	59
Afrika.....	5	Gábor Áron rézágúja	32	Mama,kérlek	60
Angyallány	6	Hej, Dunáról fúj a szél	33	Már minálunk babám..	61
Árva fiú.....	7	Hogyha nékem sok pénzem lesz.....	34	Megy a gőzös, megy a gőzös,	62
Az a szép.....	8	A horgosi csárda	35	Mézga Géza.....	63
Az első villamos	9	Ho-ho-ho-horgás	36	Micimackó	64
Azért vannak a jó barátok.....	10	Hull a szilva	37	Mindenki másképp csinálja.....	65
Az utcán	11	Hull az elsárgult levél .	38	Most élsz.....	66
Badacsonyi szőlőhegyen	12	Hütlén	39	Most múlik pontosan ..	67
Ballag már a vendiák..	13	Icipici házikó.....	40	Nád a házam teteje	68
Bóbita.....	14	Induljon a banzáj.....	41	Oly távol vagy tőlem...	69
Boldog születésnapot.	15	Kisleány	42	Ne vágj ki minden fát..	70
Carolina.....	16	Iskolatáska	43	Örökké tart	71
Csinibaba	17	Jaj, de magas ez a vendégfogadó	44	Pá	72
Darabokra törted a szívem.....	18	János bácsi a csatában	45	Paff, a bűvös sárkány.	73
Doktor Bubó	19	Jégszív.....	46	Pálinka dal	74
Ég a város.....	20	Jöjj kedvesem	47	Parasztkantáta	75
Egy csók és más semmi	21	Kéglidal	48	Sárga rózsa.....	76
Éjjel az omnibusz tetején,	22	Kertész leszek, fát nevelek.....	49	Sohase mondd.....	77
Elhagyom a várost.....	23	Két szál pünkösdi rózsa	50	Süsü.....	78
Elindultam szép Hazámból.....	24	Kicsit szomorkás.....	51	Szállj el kismadár	79
Erdő, Erdő.....	25	Kis kece lányom	52	Szállj, szállj sólyom szárnyán	80
Erdő, Erdő, Erdő	26	Kör közepén állok.....	53	Szállj fel magasra.....	81
Érik a szőlő	27	Lakodalom van a mi utcánkban	55	Száz forintnak	82
				Széles a Balaton vize .	83
				Szerelemnek múltnia kell	84
				Szeretnék szántani.....	85

Tavaszi szél	86
Újra itt van.....	87
Utcára nyílik a kocsmá ajtó	88
Valahol egy lány	89

Valaki mondja meg, milyen az élet	90
Várj, míg felkel majd a nap.....	91
Vén Európa	92
Vidéki sanzon.....	93

Vuk.....	95
Zöldre van a... ..	96

A 67-ES ÚTON

Nagy esők jönnek és
elindulok, elmegyek
innen messze,
a 67-es úton várhatsz
rám dideregve.
Nyáréjszakán, ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal, ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

**Csillagok, csillagok
mondjátok el nekem,
merre jár, hol lehet
most a kedvesem!
Veszélyes út, amin
jársz, veszélyes út,
amin járok.**

**Egyszer te is
hazatalálsz,
egyszer én is
hazatalálok.**

Nagy esők jönnek és
itt maradok, itt
maradok örökre,
a 67-es út mellett az
árokparton ülve.
Nyáréjszakán, ha nem
jövök, esik az eső és
mennydörög...
A csillagokkal ha
szédülök, esik az eső
és nem találsz rám.

Csillagok, csillagok...

A CSITÁRI HEGYEK ALATT

A csitári hegyek alatt régen leesett a hó.
Azt hallottam, kisangyalom, véled esett
el a ló.

Kitörted a kezedet, mivel ölelsz
engemet?

Így hát kedves kisangyalom, nem
lehetek a tied.

Amott látok az ég alatt egy madarat
repülni,
De szeretnék a rózsámnak egy levelet
küldeni!

Repülj madár, ha lehet, vidd el ezt a
levelet!

Mondd meg az én galambomnak, ne
sirasson engemet!

ABLAKOMBA, ABLAKOMBA

Ablakomba, ablakomba besütött a holdvilág.
Aki kettőt, hármat szeret, nincsen arra jó világ.
Lám én csak egyet szeretek, mégis de sokat
szenvedek,
Ez az álnok béreslegény csalta meg a szívemet.

Szeged felől, Szeged felől jön egy fekete felhő.
Szaladj kislány, szaladj kislány, mert megver a
nagy eső!
Nem szaladok olyan nagyon, fáj a szívem, sajog
nagyon.
Most tudom már, miért sajog, elhagyott a
galambom.

ADJ HELYET MAGAD MELLETT...

Adj helyet magad mellett,
az ablakhoz én is odaférjek
Meztelen válladhoz érjen a vállam, engedd, hogy
megkívánjam!
Engedd, hogy érezzem, hogy szabadabban
lélegzem,
És ha éhes vagyok és fáradt, magamfajta többet
mit kívánhat.

Mint a félelem a színpadon, ülök a közelben egy
padon.
Úgy parancsolok magamnak, még maradjak,
megmaradjak
Kínomban a színpadon, fejem a lábam közt ülök
a nyakamon,
Homokkal teli a szám, szép vagyok, mosolygok
rám.

Adj helyet...

AFRIKA

Ha meguntam, hogy
mindig itt legyek,
Majd utazgatok, mert
utazni élvezet.

De szóba se jöhet
Skandinávia!

Csak a jó meleg
Afrika, ott fülledt az
erotica...Aha-ha...

Kibérelek egy jó nagy
puputevét,
Bejárom Kenyát és
Zimbabwét.

Minden feketének
fizetek egy feketét.
Tömény romantika,
imádlak Afrika...Aha-
ha...

**Párduc, oroszlán,
gorilla, makákó
bambusznád,
majomkenyérfa,
kókuszdió,
szavannák, fekete
nők
Ó-ó-ó, Afrika!**

A lányokat majd a
bozótba csábítom,
Egy négercsókért
mindenem odaadom.
Utólag úgyis az
egészet letagadom.
Ha kérditek idehaza:
Na milyen volt Afrika?
Aha-ha...

ANGYALLÁNY

Hosszú éjszaka volt, mikor ébren vártalak téged,
Milyen boldog is voltam, hogy kattan a zár!
Milyen boldogan zártam az ajtót, s te jöttél
hozzám,

Milyen boldog is voltam, hogy érez a szám!

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Éppen felkelt a nap és én megláttam csöpp kis
szárnyad,

Rögtön éreztem, nem tudok szállni veled,

Vigaszom annyi volt, hogy te szóltál majd újra
látlak,

Addig eljár majd hozzád képzeletem.

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Sose felejts el engem, jöjj vissza hozzám! 3X

Angyallány, hol jársz? 2X

Mikor múlik az éj veled, én mindig arra várok,
Hogy egy dallal, mint szárnnyal majd elrepülünk,
De e dallal és szárnnyal mindig utánad járok,
Ahogy mondtad, még hív mindig képzeletünk.

Angyallány, hol jársz? Angyallány.

Sose felejts el engem, jöjj vissza hozzám! 3X

Angyallány, hol jársz? 2X

ÁRVA FIÚ

Volt egy fiú, árva fiú,
nem szerette senki.
Úgy érezte,
El szeretne,
el szeretne menni.

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!**

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Célhoz nem
érsz így
soha!
Jöjj, valaki
hív,
valaki vár!**

Sűrű, sötét erdő
ölén rátalált az álom.
Vitte, vitte,
Messzi útra
pille könnyű
szárnyon.

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Hová sietsz,
mondd hová?
Jöjj, valaki hív,
valaki vár!**

**Árva fiú, jöjj
vissza!
Célhoz
nem érsz
így soha!
Jöjj, valaki
hív,
valaki vár!**

AZ A SZÉP...

||: Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.:||
Lám az enyém, lám az enyém
sötétkék,
mégsem vagyok a babámnak
elég szép.

Az a szép, az a szép,
Akinek a szeme kék,
Akinek a szeme fekete.

AZ ELSŐ VILLAMOS

Már csak néhány
csillag él,
Újságpapírt hord a
szél,
Felébred az állomás
és vár, újra vár.
Dülöngél egy nagy
kabát,
Álmosan néz rá a
lány,
Szemében még
különös álma jár,
ááá.

**Az első villamos
már elindult felénk.
Csilingel,
amerre jár.
Az első villamosra
vár a napsugár
ááá...**

Hosszú volt az
éjszaka,
Égen, földön folyt a
tánc.
A korlát láncainak
dőlt a csillagász,
ááá.

Az első villamos...

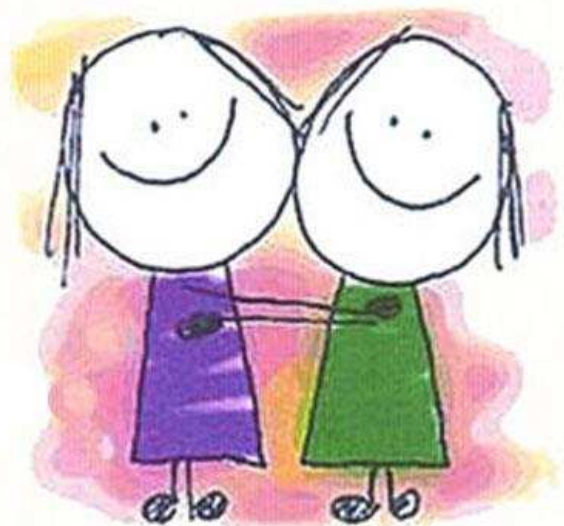
AZÉRT VANNAK A JÓ BARÁTOK

Az esőt felszárítani úgy sem tudod.
A szelet megfordítani úgy sem tudod.
Ujjaid közül a kor
Úgy száll mint szürke por, és a perc hordja el.

**Azért vannak a jó barátok,
Hogy a rég elvesztett álmot
Visszahozzák néked majd egy szép napon.
Azért vannak a jó barátok,
Hogy az eltűnt boldogságot
visszaidézzék egy fázós alkonyon.**

Az álmot meg nem álmodni úgy sem tudod.
Az érzést elhallgattatni úgy sem tudod.
Ujjaid közt a kor
Úgy száll mint szürke por, és a perc hordja el.

**Azért vannak a jó
barátok,
Hogy az eltűnt
boldogságot
visszaidézzék
egy fázós
alkonyon.**

AZ UTCÁN

Néha furcsa
hangulatban
Utcát járom
egymagamban,
Nincsen semmihez se
kedvem,
Érzem azt, hogy nincs ez
rendben
Így...

**Bár tudnám hova, hova,
hova, hogy hova
megyek,
Hova, hova, hova, hogy
hova megyek,
Hova, hova, hova, hogy
hova megyek én!**

Lámpavasnak
támaszkodva
Az embereket nézem
sorba.
Fáradt arccal mind sietnek
Találgatom, merre mennek
ők...

Bár tudnám...

Vannak, akik
végignéznek,
"szép kis alak"-
így beszélnek,

Fejükre is állhatnának,
Érdekelni nem tudnának
ők.

Bár tudnám...

Sűrű köd majd gyorsan
felszáll,
Eszembe jut, hátha vársz
rám,
Látod, már nem tétoვázok,
Megyek hozzád, meg nem
állok
Én...

**És most már tudom,
tudom, tudom, hogy
veled leszek,
tudom, tudom, tudom,
hogy veled leszek,
tudom, tudom, tudom,
hogy veled leszek én.**

BADACSONYI SZŐLŐHEGYEN

Badacsonyi szőlőhegyen
Két szál vessző,
Szél fújja, fújdogálja,
Harmat hajdogálja.
Hol a tyúknak a fia?
Talán mind elkapdosta.
Csűr ide, csűr oda,
Kass ki, bárány, kass oda!
Csűr ide, csűr oda,
kass ki, bárány, kass oda!

BALLAG MÁR A VÉNDIÁK

Ballag már a vén diák
tovább, tovább!

Isten véletek
cimborák, tovább,
tovább!

Ez út hazámba
visszavisz,

Filiszter leszek
magam is,

Tovább, tovább,
tovább!

Fel búcsúcsókra
cimborák!

Ballag már a vén diák
tovább, tovább!

Búcsúzni kell most
cimborák,

tovább, tovább!

Az élet hív a munka
vár,

Itt az óra meg ne állj,

Tovább, tovább,
tovább!

Fel búcsúcsókra
cimborák!

Csendes már a
tanterem

tovább, tovább!

Jó remény hajt
szüntelen

tovább, tovább!

A boldog édes ifjúság

Emléke mindig

visszajár,

Tovább, tovább,
tovább!

Fel búcsúcsókra
cimborák!

BÓBITA

Bóbita, Bóbita táncol,
Körben az angyalok ülnek,
Békahadak fuvoláznak,
Sáskahadak hegedülnek.

Bóbita, Bóbita játszik,
Szárnyat ígéz a malacra,
Ráül, ígér neki csókot,
Röpteti és kikacagja.

Bóbita, Bóbita épít,
Hajnali ködfal a vára,
Termeiben sok a vendég,
Törpe király fia, lánya.

Bóbita, Bóbita álmos,
Elpihen őszi levélen,
Két csiga őrzi az álmát,
Szunnyad az ág sűrűjében.

BOLDOG

SZÜLETÉSNAPOT

Ez a nap más, mint a
többi, ezt te is jól
tudod

Másként kelt fel a Nap
és másként járt a
Hold.

Köszöntünk hát
téged, ha már így
együtt vagyunk,
Ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk,
Hogy: **Boldog,
boldog, boldog
születésnapot**
**Kívánjuk, hogy
legyen még sok
ilyen szép napod**

Megint egy évvel
öregebb lettél és
bölcsebb is talán,
Őrizd meg az
emlékeid és légy
nagyon vidám!

Köszöntünk hát
téged, ha már így
együtt vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk:

Boldog, boldog...

Tavasza után eljön a
nyár és őszután a tél,
De minden évben
eljön a nap, amikor
születtél,
Köszöntünk hát
téged, ha már így
együtt vagyunk,
S ajándékul fogadd el
vidám kis dalunk,

Hogy: **Boldog,
boldog, boldog
születésnapot**
**Kívánjuk, hogy
legyen még sok
ilyen szép napod**

CAROLINA

Vele álmodtam, róla álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam, nevét suttogtam,
Carolina.

Arra gondoltam, milyen jó lenne, Carolina,
Hogyha itt lenne, mindig velem,
Ó, Carolina.

Vele álmodtam, róla álmodtam az éjjel,
Halkan suttogtam nevét, suttogtam,
Carolina...

Vele alszom el, vele ébredek, Carolina,
Ilyen szép kislány nincs a világon, mint
Carolina.

**Carolina, Carolina, úgy várlak,
Carolina, Carolina, úgy várlak.
Gyere el hozzám, gyere el hozzám,
És soha többé ne hagyj el,
Carolina, Carolina jöjj el!**

CSINIBABA

Csini-csinibab, csinibaba
csini-csinibaba!

Csinibaba neved felém!
Csinibaba szeress
belém!

Te leszel az
édesangyalom,
őrző angyalom

életem egén.

Csinibaba becézlek én,
Csinibaba te légy enyém!
Ne haragudj kérlek rám
azért
Mert egy csókodért
elepedek én!

Színes karton ruhád
Csupa-csupa tarka virág,
Hangod lágyan igéz,
Ellenállni nehéz,
Pesti lány vagy és kész.

Szeretem a szemed
színét,
De nem tudom a neved
se még.
Csinibaba, úgy szeretlek
én,
S így nevezlek én.
Csinibaba, légy hát az
enyém!

Színes karton ruhád...

Csinibaba becézlek én...

Színes kartonruhád...

Szeretem a szemed
színét...

DARABOKRA TÖRTED A SZÍVEM

Kár, hogy nem is
tudod, milyen kár,
Hogy olyan messze
futottál,
Darabokra törted a
szívem.

Fáj, te nem is tudod,
hogyan fáj,
Hogy búcsú nélkül itt
hagytál.
Hogyan tudtad ezt
tenni vélem?

**Szánd meg hát
szomorú szívem,
Úgyszincs más
vigaszom nekem,
Jöjj el hát, jöjj el hát,
Hogy egy összetört
szívet megragassz!**

Fájt, te nem is tudod,
hogyan fájt,
Hogy nem találtam
olyan lányt,
Ki életemben helyedre
léphet.

Most jó, te nem is
tudod, milyen jó,
Hogy nincs, ki hozzád
hasonló,
S így gondtalanul
egyedül élek.

**Szánd meg hát
szomorú szívem,
Úgyszincs más
vigaszom nekem,
Jöjj el hát, jöjj el hát,
Hogy egy összetört
szívet megragassz!**

DOKTOR BUBÓ

Kígyónak lábsó,
madaraknak fogsor,
diktál a beteg,
írja a doktor.

**Beszél majd az
utókor,
kiről?
Ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

Köhög a harcsa,
reumás a mókus,
nem segíthet rajta,
csak a
pszichológus!
**Beszél majd
az utókor,**

kiről?

**Ha-ha-ha,
DoktorBubóról!**

Füllentett a hüllő,
az a vén bolondos,
csak úgy rektorúr ő,
ahogyan én orvos.

**Beszél majd az
utókor, kiről?
ha-ha-ha,
Doktor Bubóról!**

**Beszél majd az
utókor
Doktor
Bubóról!**

ÉG A VÁROS

Ég a város, ég a ház is,
Nem is egy ház,
Hanem száz is,
Tűz! Tűz! Tűz! Tűz!
Jaj, de messze a kanális.

EGY CSÓK ÉS MÁ S SEMMI

Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi
És csendben elmenni tovább.
Csak egy perc, csak álom,
de én azt sem bánom,
Ha itt ég a számon a szád.
Hisz' máma nincs dráma, nem kell a nagy regény,
Szívünk ma már oly szerény...
Egy csók és más semmi, a vágyam csak ennyi,
És csöndben elmenni tovább.

Egy csók

és más semmi

ÉJJEL AZ OMNIBUSZ TETEJÉN,

Gyere tubicám, ülj ölembe cicám,
Hisz nincs abba' semmi szégyen,
Újítsuk fel, hogy volt régen,
Mikor te meg én, a Liget rejtekén,
Egymásra leltünk szerelem terén!

**Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.
Lent nyikorogtak a kerekek,
s felettünk nevetett a telihold.
Miközben a lovacsák bandukoltak Budán át,
eloltottam égő ajkad, s a lámpát,
Éjjel az omnibusz tetején,
emlékszel kicsikém, de csuda volt.**

Rügyeztek a fák, te ide adtad a szád,
A Wampeticsban banda játszott
Messziről egy zerkovácot,
Szállt a nóta , szállt, amíg az est beállt,
S az omnicsek ránk száz gyönyörrel várt

Éjjel az omnibusz tetején...

ELHAGYOM A VÁROST

Magányosan állok egy
sötét udvaron,
Egy régi, ócska lámpa
csendesesen lobog.
Sorra kidőlt padok közt
lépkedek,
Kevés a hely, ahova
léphetek.

A sarkon áll egy alak, rám
vigyorog,
Szólni nincs kedvem, hát
tovább indulok,
A régi téren talán vár még
valaki,
Vele jó lesz egy cigit
megosztani.

**Egyszer, egy szép
napon, tudom, hogy
elhagyom
A várost, ahol élek.
Mindent itt hagyok, mit
Miskolc adhatott,**

**Igen, holnap, holnap
indulok.**

Talán csak megszokásból
indultam tovább,
Mereven bámultam a
házak ablakát,
A pályaudvar, már egy
megszokott állomás
Az egész egy furcsa
látomás.

Aztán csend, és újra
csend,
A sárga Hold álmosan
figyel.
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit jártam
itt,
Tudom, hogy nem
felejtet, mennyit vártam
itt.
**Egyszer, egy szép
napon...**

EDDA
miskolc

ELINDULTAM SZÉP HAZÁMBÓL

Elindultam szép hazámból
Híres kis Magyarországból.
Visszanéztem félutamból,
Szememből a könny kicsordul.

Bú ebédem, bú vacsorám,
Boldogtalan minden órám.
Nézem a csillagos eget,
Sírok alatta eleget.

Én Istenem, rendelj szállást,
Már meguntam a bujdosást,
Idegen földön a lakást,
Éjjel-nappal a sok sírást.

ERDŐ, ERDŐ

Erdő, erdő, de
magas a teteje.
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Jaj, de régen
lehullott a levele,
Árva madár párját
keresi benne.

Búza közé szállt a
dalos pacsirta.
Mert odafönt a
szemeit kisírta,
Búzavirág,
búzakalász
árnyába,
Rágondolt a régi
első párjára.

ERDŐ, ERDŐ, ERDŐ

Erdő, erdő, erdő, Marosszéki kerek erdő,
Madár lakik abban, madár lakik, tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak
Dalolja ki nevét a babámnak!
Csárdás kisangyalom,
Érted fáj a szívem nagyon.

Búza, búza, búza, de szép tábla búza,
Annak közepébe kinyílt a rózsa.
Tüskés annak minden ága,
Nem állja a madár lába.
Kedves kisangyalom,
Katona híredet hallom.

ÉRIK A SZŐLŐ

Érik a szőlő, hajlik a vessző,
Bodor a levele.
Két szegénylegény szántani menne,
de nincsen kenyere.

Van veres hagyma
A tarisznyába', keserű magába',
Szolgalegénynek, hej,
a szegénynek de kevés vacsora.

ÉS ZENE NÉLKÜL MIT ÉREK ÉN

Tető nélkül apró házad
mondd, mit ér?!

A legszebb híd a folyó
nélkül mondd, mit ér?!

És a tűz a meleg nélkül,
És a leány a fiú nélkül
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

Termés nélkül
termőfölded mondd, mit
ér,
És a kerted a virág
nélkül mondd, mit ér,
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

**És zene nélkül mit érek
én,
És zene nélkül mit érek
én,
Zene nélkül mit érek
én,
Mondd, zene nélkül mit
érek én!**

Termés nélkül
termőfölded mondd, mit
ér?!

És a kerted a virág
nélkül mondd, mit ér?!
És az éj az álom nélkül,
Életed a tettek nélkül
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

És az anya a gyermek
nélkül mondd, mit ér?!
És a szíved az érzés
nélkül mondd, mit ér?!

És a nyár a napfény
nélkül,
És a föld az ember
nélkül
Mondd, mondd, mondd,
mondd, mit ér?!

**És zene nélkül mit érek
én...**

ESTE VAN MÁR, NYOLC ÓRA

Este van már, nyolc
óra,
Ég a világ a boltban,
Sallárom, sallárom,
Ég a világ a boltban.

Ott mérik a pántlikát,
Piros színű pántlikát,
Sallárom, sallárom,
Piros színű pántlikát.

Jakuts Pista méreti,
Az asztalra leteszi,
Sallárom, sallárom,

Az asztalra leteszi.

Bíró Róza felveszi,
A hajába biggyeszti,
Sallárom, sallárom,
A hajába biggyeszti.

Biggyeszd Róza,
nem bánom,
Úgyis te lész a
párom,
Sallárom, sallárom,
Úgy is te lész a
párom.

FELÜLRŐL FÚJ AZ ŐSZI SZÉL

Felülről fúj az őszi szél,
Zörög a fán a falevél,
Ugyan babám, hová lettél,
Már két este el nem jöttél.

Már két este el nem jöttél,
Talán a verembe estél,
Nem estem én a verembe,
Véled estem szerelembe.

FÖL, FÖL VITÉZEK A CSATÁRA

Föl, föl vitézek a
csatára,
A Szent Szabadság
oltalmára!
Zeng, dörg az ágyú
csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a
magyart.

Föl, föl látjátok lobogómat,
Indulj utánam robogó had!
Zeng, dörg az ágyú, csattog a kard,
Ez lelkesíti csatára a magyart.

Híres Komárom be van véve,
Klapka György a fővezére.
Büszkén kiáll a csatatérre:
Hajrá huszárok! Utánam,előre!

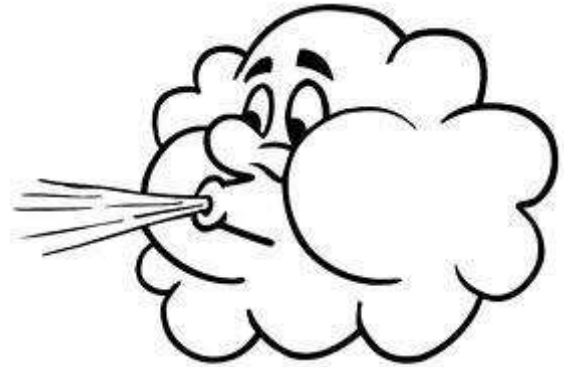
GÁBOR ÁRON RÉZÁGYÚJA

Gábor Áron rézagyúja
Fel van virágozva.
Indulnak már a tüzérek
Messze a határba.
Nehéz a rézagyú,
Fölszántja a hegyet-völgyet.
Édes rózsám, a hazáért
el kell válnom Tőled.

HEJ, DUNÁRÓL FÚJ A SZÉL

Hej, Dunáról fúj a szél,
Szegény embert mindig ér.
Dunáról fúj a szél.
Ha Dunáról nem fújna,
Olyan hideg nem volna.
Dunáról fúj a szél.

Hej, Jancsika, Jancsika,
Miért nem nőttél nagyobbra?
Dunáról Fúj a szél.
Nőttél volna nagyobbra,
Lettél volna katona.
Dunáról fúj a szél.

HOGYHA NÉKEM SOK PÉNZEM LESZ

Hogyha nékem sok pénzem lesz,
felülök a repülőre.

Úgy elszállok mint a fecske,
magasan a levegőben.

Amerre én járok bámul a világ,
irigylik a sok pénzt amit költök rád.

Én a sok pénzt nem sajnálom,
csak te légy a kicsi párom!

A HORGOSI CSÁRDA

A horgosi csárda ki van festve.

Odajár a cimbalmos a cimbalmával, cimbalmozni minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi egyvalaki.

A horgosi csárda ki van festve.
Odajár a hegedűs a hegedűvel hegedülni minden este.

Kocsmárosné azt hiszi, hogy a lányát elveszi, egyvalaki.

Horgoson is vannak csinos lányok,
Minden este egyet kettőt kézenfogva, karon fogva kipróbálok.

Kocsmárosné...

HO-HO-HO-HORGÁS

Ha itt a nyár, ugye
komám
A szív a víznek
szalutál,
És vígan lépked,
akár a tornász.
Így megy a nagy ho-
ho-ho-horgász.
Bátran rikkant:
puhányok ho-ho-ho-
ho-ho,
Megint csak ho-ho-
ho-ho...

Van itt csali, s egy-
két horog,
Az eszem pedig jól
forog,
S csejt a cselre
Kiválón sorjáz,
Ravasz a nagy ho-
ho-ho-horgász!

Város béli puhányok,
nyavalyások
Ha gyötör a láz,
Fületek nyissátok
gyorsan,
hallgassátok,
Amit most néktek,
hallgassátok,
Amit most néktek
eldalol a ho-ho-ho-
nagy-horgász!

HULL A SZILVA

Hull a szilva a fáról,
most jövök a tanyáról,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Egyik ága lehajlott,
az én rózsám elhagyott,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

Kis kalapom fekete,
pávatolla van benne,
Ej, haj, ruca-ruca kukorica derce.

HULL AZ ELSÁRGULT LEVÉL

Fúj a szél és én csak
ballagok, Körülöttem
néma csillagok, Meg sem
kérdi tőlem senki sem:
Merre mentél kedvesem?
Esik eső és én ballagok,
Néhány elmúlt percre
gondolok, Kérdezem a
tűnő felleget: Otthonod
most hol lehet?

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.
Nem szégyellem, s
mellettem

**Hull az elsárgult levél,
Sír a fáradt őszi szél,
Mondd, hogy nem múlt
minden el,
Mondd, hogy néha
könnyezel.**

Sáros úton egyre
lépkedek, Körülöttem
boldog emberek,
Elmesélni nekik nem
tudom, Milyen nagy a
bánatom.

Többé már nem sirat úgy
hidd el téged senki sem,
Mint ahogy én siratlak
azóta is szüntelen.
Nem szégyellem, és
egyre

**Hull az elsárgult levél,...
Hull az elsárgult levél,...**

Fúj a szél és én csak
ballagok,
Nem tudom, hogy éppen
hol vagyok.
Rád találni vágyom
szüntelen,
Merre mentél kedvesem?

Merre mentél kedvesem?

HÚTLEN

Ment a hűtlen nehéz fejjel
Visszamenne, de ő már nem
kell,
Érzi, hálátlan lett sorsa,
Keserű könnye arcát mossa.

Arra gondol, őt ki szerette.
Ha szerette, el mért engedte.
Vissza nem jön többé soha.
Bárcsak békén hagyták
volna.

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.**

**De amíg él, el nem felejtí,
hogy a múltat ki nem
tépheti
szívéből.**

**De amíg él, el nem felejtí,
hogy a múltat ki nem
tépheti
szívéből.**

Megállt egyszer, visszanézett

Nézte, nézte a messzeséget.
Sárga lámpák jelzik útját.
Otthon hagyta minden
múltját.

Ment a hűtlen nehéz fejjel.
Tudja jól, hogy ő már nem
kell.
Ég veletek! Mászt nem
mondott.
Szeme túragyogott minden
csillagot

**Minden hajnal övé marad.
Látja szállni a madarakat.
Hosszú, hosszú ideje vár.
Nem számolja a napokat
már.**

**De amíg él, el nem felejtí,
hogy a múltat ki nem
tépheti
szívéből.**

**De amíg él, el nem felejtí,
hogy a múltat ki nem
tépheti
szívéből.**

EDDA
művészek

ICIPICI HÁZIKÓ

Egyszer volt, hol nem volt, egy icipici házikó,
Icipici házikóban, icipici ágyikó.
Ottan élt éldegélt, egy icipici lencsilány,
Icipici anyukával, túl az Óperencián.
Icipici lencsilányka, lencsibabát ringatott,
Anyuka is ezt csinálta s boldogságban éltek ott.
Amikor este lett, az icipici lányka félt,
Icipici anyukája mondott egy mesét.

INDULJON A BANZÁJ

Egy tenyérnyi hely
sincsen szabadon,
Huszadik századi jelek
a falakon.

A fiúk, a lányok most
összejöttek,
Hanyagok és
jólöltözöttek.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

Nyugati a zene, de
keletre tart
És nem állja útját se
tenger, se part
Persze nem biztos,
hogy jót tesz neked,

Ha kiszolgálják az
ízlésedet,

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

Egyszerre dzsungel,
Egyszerre sivatag,
A múltad beszédes
A jövőd hallgató.
Egyszerre sivatag,
Egyszerre dzsungel,
Jövőd még nincsen,
A múltad már nem kell.

**Hát induljon a banzáj,
Essen szét a ház,
Legyen úrrá rajtunk
az aktuális láz!**

KISLEÁNY

Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Gondolom, hogy tudod már miért, igen.
Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

**Gyere, gyere s felejtsd el, hogy szerettél már mást,
Talán én is elfelejtem a sok-sok csalódást,
Ó, igen,
Gyere, gyere, szoríts meg és legyél nagyon jó,
Amit nékem te tudsz adni, az ki nem mondható.**

Ó, kisleány, drága kisleány,
Úgy látom, hogy megértjük egymást, igen.
Ó, kisleány, te nem vagy kis leány,
Jól tudod, hogy mit miért teszel velem.

Gyere, gyere...

ISKOLATÁSKA

Egyik hétfő délelőtt
Peti áll a ház előtt.
Melyik útra lép,
Komoly most a tét.
Peti áll a ház előtt, szíve
jobbra húzza őt,
Balra van az iskola, esze
súgja: menj oda!

**De nehéz az iskolatáska,
ilyen szép napos
délelőtt.**

**Peti áll a válaszra várva,
hátha lesz, ki megszánja
őt.**

Arra ment egy kisleány,
Peti sosem látta tán.
Az eszem jobb, ha a szív
vezet...
Felcsillant a két szeme:
inkább tartok ő vele.
S elindult a lány után,
bármilyen is ezután...

**De nehéz az iskolatáska,
ilyen szép napos**

**délelőtt.
És elindult fűgén a lába,
ballagott a kislány
mögött.**

Ó, de szörnyű pillanat,
rászedetted jól magad,
Épp ott állnak ők
az iskola előtt.
Ez a nap már tönkrement,
a kislány iskolábament.
Hát most mit tegyek? Én is
felmegyek.

**Könnyebb már az
iskolatáska, lehet szép
napos délelőtt.**

**Együtt járnak most
iskolába, s Peti mindig
megvárja őt.**

JAJ, DE MAGAS EZ A VENDÉGFOGADÓ

Jaj, de magas, jaj, de
magas ez a
vendégfogadó!
Van-e benne, van-e
benne barna kislány
eladó?

**||:Ha nincs benne
barna kislány eladó,
Dűljön össze ez a
vendégfogadó!:||**

Jaj, de magas, jaj, de
magas ez a
vendégfogadó!
Van-e benne, van-e
benne jó vörösbor
eladó?

**||:Ha nincs benne jó
vörösbor eladó,
Dűljön össze ez a
vendégfogadó!:||**

JÁNOS BÁCSI A CSATÁBAN

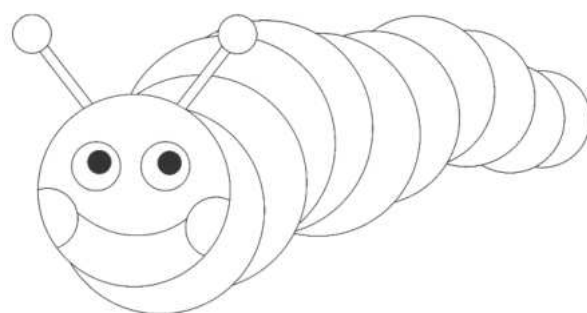
János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában,
János bácsi a
csatában,
Elesett egy
fűszálban.

Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus,
Arra ment egy
indiánus,
És szívébe
láندzsát döf.

János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik,
János bácsi testét
kukacok eszik,
És az egyik
felkiált:

Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Glóri, glóri alleluja,
Ez az ember már
csak csont.

JÉGSZÍV

Csábít egy éj, egy
sejtelmes látomás,
Csábít egy arc, mit
egyszer kell, hogy láss,
És a szem, mit láttam már
valahol,
És kék, és olyan szép.
És a száj, mi most más
szívéhez szól:
Tiéd volt az arc, tudom
most már jól,
És azóta...

**Jégből vagyok,
talán fel sem olvadok,
Hát nyújtsd két kezed,
olvaszd fel jégszívemet!**

Ha valami fáj, nem érzem
régén már,
És ez a láz csak
álmomban éget tán...

És az arc, tudd meg,
hogyan tiéd!
Hívj! Nekem ennyi elég.
És a száj, ha hozzám szól
majd még,
Meg kell értsed hát, ennyi
épp elég,
Te biztosan látod...

Tudd meg hát, sosem
éreztem még,
hogyan szívem, szívem
tiszt a jég.
Hideg a nyár, vagy forró
lehet a tél,
Nem segíthet más, csak
ha értenél,
Te biztosan látod...

**Hát nyújtsd két kezed,
olvaszd fel jégszívemet,
jégszívemet.**

JÖJJ KEDVESEM

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Titkolni kár, hisz látom én.

Jöjj kedvesem, gyere, mondd el, mit érzel,
Az élet nem lányregény.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzem, mást akartál.

Jöjj kedvesem, hiszen szép szemed könnyes,
Úgy érzem, most csalódtál.

**Ne legyél bánatos, én komolyan gondolom,
Hogy hozzám tartozol, és én hozzád tartozom.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.
Meglátod, rendbe jönnek majd a dolgaink,
Lesznek még szép napjaink.**

Jöjj kedvesem, gyere, bújj ide mellém,
Ölelj meg úgy, ahogy rég.

Jöjj kedvesem, gyere,
bújj ide mellém,
Szeress most úgy,
ahogy rég.

Ne legyél bánatos...

KÉGLIDAL

Sok kérdést már
megoldottunk,
Nem volt soha ilyen jó
dolgunk,
Mégis az ember néha
érzi,
Bosszantó, hogy sehol
egy kégli.

Azt mondtuk, megértheted, hogy
Keressünk egy jó kis helyet még ma,
Ahol a szomszéd elvisel,
S nem szól ránk a házmester.

Így aztán otthonra leltünk,
Nagy család, mind együtt élünk már.
Megosztjuk bárkivel,
S nem szól ránk a házmester.

A vadvirág felnő a ház falán,
Örül, hogy él, igen.
Egy tábla lóg a házunk ajtaján:
Itt nem zavar senki sem.

A lányokkal jól megvagyunk,
A konyhában rájuk hagyunk mindent,
És ha reggel mennek el,
Nem szól ránk a házmester.

KERTÉSZ LESZEK, FÁT NEVELEK...

Kertész leszek, fát
nevelek,
Kelő nappal én is kelek.
Lá...
Nem törődöm semmi
mással,
Csak a beoltott virággal.
Lá...

Minden beoltott virágom
Kedvesem lesz virágáron.
Ha csalán lesz, azt se
bánom,
Igaz lesz majd a virágom.

**Ha már elpusztul a
világ,
Legyen a sírjára virág.
Ha már elpusztul a
világ,
Legyen a sírjára virág.**
Tejet iszok és pipázok,
Jó híremre jól vigyázok.

Nem ér engem
veszedelem,
Magamat is elültetem.

**Ha már elpusztul a
világ...**

Kell ez nagyon, igen
nagyon
Napkeleten,
napnyugaton.
Ha már elpusztulavilág,
Legyen a sírjára virág.

**Ha már elpusztul a
világ...**

KÉT SZÁL PÜNKÖSD RÓZSA

Két szál pünkösdi rózsa
Kihajlott az útra
El akar hervadni
Nincs ki leszakítsa.

Nem ám az a rózsa
Ki a kertben nyílik,
Hanem az a rózsa
Ki egymást szereti.

Nem szeretlek másért
Két piros orchideáért,
Szemed járásáért,
Szád
mosolygásáért.

KICSIT SZOMORKÁS...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belémszállt a
boldogtalanság,
Kicsit úgy érzem
magam, mint a durcás
kisgyerek,
Kinek elvették a játékát.

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit borús lett ez a
bűbájos világ,
Kicsit elbántak velem,
node történt már ilyen,
Szívem harag nélkül
gondol rád.

**Gyere-gyere-gyere
drága cimborám,
Gyorsan vigasztalj,
Látod: összeroppanok
már!**

**Gyere-gyere-gyere
drága jó gitár
Kell egy vigasz dal,
Amitől a panasz
hamarosan odébb áll**

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Olyan szokatlan a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
magam, s ugye minden
rendben van,
Újra emelt fővel nézek
rád!

Gyere-gyere...

Kicsit szomorkás a
hangulatom máma,
Kicsit belémszállt a
boldogtalanság,
Kicsit megrázom
magam, s ugye minden
rendben van,
Újra emelt fővel nézek
Rád!

KIS KECE LÁNYOM

Kis kece lányom fehérbe vagyon,
fehérrarózsa, kezébe vagyon.
Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!

Citrusi menta, kajtali rózsa
Elmennék táncba, ha szép lány volna.
Mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony,
mondom-mondom fordulj ide
mátkám-asszony!

KÖR KÖZEPÉN ÁLLOK

Kör közepén állok,
Körbe vesznek jó
barátok,
Körbevesznek jó
barátok és rosszak.
Kör közepén állok,
Így könnyen eltaláltok
Így könnyen eltaláltok,
rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok,
A kör közepéből
majd hiányzok,
Rám többé nem
találtok, rosszak.**

Bohóc vagyok, de
bátor,
Pofonoktól ég az
arcom
Pofonoktól piros az
arcom, kaptam.
Nem adom fel,
tudjátok
Láthatatlan, lapos

sumákok
Istenem, de sokan
vagytok, rosszak!

**Ha egyszer
odébbállok...**

Hitványak az álmok,
Ha mindent eltakartok,
Fekete függöny mögé
zavartok, rosszak.
Könyöröghetek
bárhogy,
Éles késsel rám
vadásztok,
Ha megtaláltok,
kicsináltok, rosszak.

**Ha egyszer
odébbállok...**

KÖZELI HELYEKEN...

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
kibelezett kőbányák üregében.

Közeli helyeken, dombokon, hegyeken,
Most is visszhangzik a léptem.

Itt ül az idő a nyakamon,
Kifogy az út a lábam alól.

Akkor is megyek, ha nem akarok!

Ha nem kísér senki utamon.

Arcom mossa eső és szárítja a szél.

Az ember mindig jobbat remél.

Porból lettem s porrá leszek,

Félek, hogy a ködbe veszek.

LAKODALOM VAN A MI UTCÁNKBAN

Férjhez megy a falu legszebb lánya.

||:Hivatalos vagyok oda én is,

Nem mennék el, ha százszor üzennék is.:||

Vége van már a
lakodalomnak,
Nagy bánata van a
menyasszonynak.

||:Forgatja a
karikagyűrűjét,

Sajnálja a
régiszeretőjét.:||

Este viszik a menyasszonyágyát,
Elvesztették a nyoszolya lábát.

||:Addig babám nem fekszel az ágyra,

Míg meg nem lesz a nyoszolya négy lába.:||

LÁNGOLJ FEL

Lángolj fel a lelkünkben szép
Égi szikra, szent öröm,
Térj be hozzánk drága vendég,
Tündökölj ránk fényözön.

//:Egyesítsed szellemeddel,
Mit zord erkölcs szétszakít,
Testvér léssen minden ember,
Ott, hol lengnek szárnyaid.://

LEGYETEK JÓK, HA TUDTOK

Végre elmúlt, ennek is vége,
Az iskola udvara üresen áll.
Vége az évnek, pont ez a
lényeg,
A csomagom kész van, a
küszöbön áll.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell
tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

Semmi jóból most ki ne
hagyjál,
Nem tart soká a hetedik
nyár.
Ha néha durva volt is a
játék,
Nem mutattam, de nekem is
fájt.

Oly nehéz most jónak lenni,
El se tudnád képzelni,
Annyi mindent meg kell
tenni,
De nem ígérem, hogy jó
leszek.

**Az az
egy
fontos:
legyetek jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyen szent most
nekünk a játék,
Legalább egyszer még!
Az az egy fontos: legyetek
jók most,
Már nem kell túl sok a
holnaphoz;
Legyetek jók, ha tudtok,
A többi nem számít.**

Ugye tényleg nem fog fájni,
Ha majd végre nagy leszek,
Ugye másképp fogom
gondolni,
Azt, hogy milyenek a
felnőttek?

Az az egy fontos...

Semmi jóból most ki ne
hagyjál..
Oly nehéz most jónak
lenni...

Az az egy fontos...

LÖKD IDE A SÖRT

Amíg a munka becsület dolga
Én tisztességgel megszomjazom.
De amíg élek, bár rövid az élet,
Én vizet már nem iszom.

**Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört,
Lökd ide a sört, ide a sört, ide a sört,**

Az Arany Ökörben, a haveri körben
A sikereim mind értékelik,
Mer' az a férfi, aki nem dől ki,
Vigasztal ez a hit.

Lökd ide a sört...

Szabadidőmben a törvényes
nőmmel
Jogok alapján rendelkezem.
(Jól meg verem.)
S ne mondja senki, hogy mit
kéne tenni,
Amikor én fizetek.
Lökd ide a sört...

MAGYARORSZÁG

**Van egy ország,
ahol álmomban
jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban
láttam
a magam arcát.**

Az ölelésben bőség,
az igaz ügyben hűség
voltál.

Én ezt az arcot már őrzöm,
Magyarország!
Hiszek az álmomban egy
életen át...

Magyarország!
Te vagy a szívembe írva.
Magyarország!
Te vagy a lelkemre bízva.
Magyarország,
hát te vezess most engem,
és amit meg kell tennem
segítsd!
Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád...

**Van egy ország,
ahol álmomban jártam:
Magyarország,
ahol az arcodban láttam
a magam arcát.
Gyere és egyszer végre,**

**amikor új nap
ébred,
te várj!
Gyere és bújj
hozzám újra
Magyarország!**

**Én ezer év óta várlak
már...**

Magyarország!
Idegen földön ha járok,
Magyarország,
velem az út is megfordul
haza hozzád.

**Velem az ősök kérnek,
engedd, hogy benned
éljek
tovább,
ahogyan ők élnek
bennem,
Magyarország!
Milliók áldása szálljon rád!**

Velem az ősök kérnek...

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Én csak az életem bízom
rád!**

**Legyél a holnapban rejlő
bizonyosság!
Milliók áldása szálljon rád!**

MAMA, KÉRLEK

Mama, kérlek, meséld el
nekem,
Hogy hogyan kezdődött az
életem!
Véletlen volt, vagy gondoltál
reám
Azon az édes éjszakán?

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, kérlek, meséld el
nekem,
Hogy milyen volt az első
szerelem!
Érezted azt, amikor téged
elhagyott,
Milyen jó, hogy én még nem
vagyok?

Mama, kérlek, azt mondd
meg nekem,
Akartad-e azt, hogy így
legyen!
Én azt hiszem, hogy
véletlen csupán,
Hogy éppen ő az én apám.

**Hisz jól tudod, nem
kértelek.
Nem kértem tőled az
életet.
S még mielőtt majd
egyszer meghalok,
Még tudnom kell, miért
vagyok.**

Mama, látod zavarban
vagyok,
Most megint egész másra
gondolok.
Lesz majd talán, igen, lesz
majd valaki,
És tőlem is ezt kérdezi.
Mit mondjak én akkor neki?
Mitmondjakén?

MÁR MINÁLUNK BABÁM

Már minálunk babám,
már minálunk babám
az jött a szokásba,
hogy nem szedik a
meggyet, nem szedik a
meggyet fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, a meggyfa
tetejére,
lerázza a meggyet, Te
meg babám szedjed a
rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám
az jött a szokásba,
hogy nem szedik a
makkot, nem szedik a
makkot fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a

fára, a makkfa tetejére,
lerázza a makkot, te
meg babám kapkodd a
rózsás kötényedbe!

Már minálunk babám,
már minálunk babám,
az jött a szokásba,
hogy nem szedik az
ananászt, nem szedik
az ananászt fedeles
kosárba.

Felmegy a legény a
fára, az ananászfá
tetejére,
lerázza az ananászt, te
meg babám kaparászd
a rózsás kötényedbe!

MEGY A GŐZÖS, MEGY A GŐZÖS,

Megy a gőzös, megy a gőzös, Kanizsára,
Kanizsai, kanizsai állomásra.

Elől áll a masiniszta,

Ki a gőzöst, ki a gőzöst igazítja.

MÉZGA GÉZA

Néha légy bolond, egy kicsikét
Elrepül úgy a szürke gond,
Derül az ég.
Van abba valami báj,
Hogyha kacag a máj,
Szárnyal a kedv, mint a kacsamadár.
Légy vidám, vagány akár egy srác,
Fújd meg a tülköt,
trombitálj, valamit játssz
Ha baj van még se legyen soha kedélyed lőporos,
Ne is figyelj oda, mint mond egy főokos
Szerintem az bolond ki téged mindezért paprikajancsinak mond!

Mézga Géza vagyok,
nem lopom a napot
De nyakamon a csacsikacsalád.

Elég nagy a rakás, de kicsi a lakás
És nem forgatja mesekacsaláb.

Van minálunk hajcihő, kitűnő hangulat.

Olyan, mint a vadnyugat: zenebona, ricsaj.

**Papa, mama, gyerekek csupa szív, szeretet
Egyse nyafog, kesereg tréfa csupán a baj!**

Kriszta tiszta gyagya,
mert vizes az agya
Bemutatom lüke Aladárt
Folyton marja, böki, mint cicust a Blöki
Itt nincs elásva még a csatabárd.

Van minálunk hajcihő..

MICIMACKÓ

Egynapon, mikor
Micimackónak semmi
dolga nem akadt,
Eszébe jutott, hogy
tenni kéne valami
nagyon fontosat.
Elment tehát
Malackához, hogy
meglesse, mit csinál,
De Malackánál éppen
akkor senkit nem
talált.

Így hát elindult
hazafelé, miközben
sűrűn hullt a hó,
S arra gondolt, hogy
otthon talán akad
Egy kis ennivaló.
S hogy kimelegedjék,
ugrándozott, s jó
nagyokat lépett,
S a hidegre való

tekintettel énekelni
kezdett.

**Minél inkább
havazik, annál
inkább hull a hó,
Minél inkább hull a
hó, annál inkább
havazik.**

**Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik,
Hull a hó és hózik,
Micimackó fázik.**

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA

Van, akit nem várnak, csak
érkezik

Van, aki azért van, mert elhiszik

Van, aki feltámad, ha kivárja

S van, aki egyszerűen születik a
világra

Mindenki másképp csinálja

Mindenki másképp csinálja

Mindenki másképp csinálja

Mindenki másképp csinálja

Van, aki megmondja, hogy mit
szabad

Van, aki nem teszi, amit nem
szabad

Van, aki nem tudja, hogy nem
szabad

S olyan is van, akiről nem értem,
hogy mért szabad?

Mindenki másképp csinálja

Van, aki imádja és elteszi

Van, aki öröklí és elveri

Van, aki gyűjtöget, van, aki
megnyeri

Van, aki hamisítja, s van aki
csak felveszi

Mindenki másképp csinálja

Van, aki hátulról tör előre

Van, aki vár, míg elfogynak előle

Van, aki tüntet és van, aki
kitüntet

Van, aki feltűnik s a talapzatra
felülhet

Mindenki másképp csinálja

Van, aki virággal és gyengéden

Van, aki rohammal és

keményen

Van, aki csellel, van, aki
csalással

Van, aki esküvel és akad, aki
lakással

Mindenki másképp csinálja

Van, aki kivetkőzik magából

Van, aki levetkőzik magától

Van, aki kénytelen, van, aki
képtelen

Van, akit ösztön hajt és van, akit
az értelem

Mindenki másképp csinálja

MOST ÉLSZ

Olvad az idő, mint a halvány jégvirág,
és a tűnő boldogság majd véget ér.
Ott állsz egyedül, falevél a dombtetőn,
álmos holdfény rád köszön, s elfúj a szél.
De addig van remény, minden perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni kell, ó hidd hát el!

**Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,
mert a legapróbb hibád megbosszulja
önmagát.**

**Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,
most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába
zár.**

Múló örömök sivár létünk színpadán,
mikor egy szó hallatán dobban a szív.
Sajnos vége lesz, tudjuk már a kezdetén,
túl az álmaink ködén a semmi
hív.

De addig van remény, minden
perc ünnepel,
hisz mindig van remény, hinni
kell, ó hidd hát el!

Most élsz, most

MOST MÚLIK PONTOSAN

Most múlik pontosan,
Engedem hadd menjen,
szaladjon kifelé belőlem
gondoltam egyetlen.
Nem vagy itt jó helyen,
nem vagy való nekem.
Villámlik mennydörög,
ez tényleg szerelem.

Látom, hogy elsuhan
felettem egy madár,
tátongó szívében
szögesdrót,
csőrében szalmaszál.
Magamat ringatom,
míg ő landol egy
almafán,
az Isten kertjében
almabort inhalál.

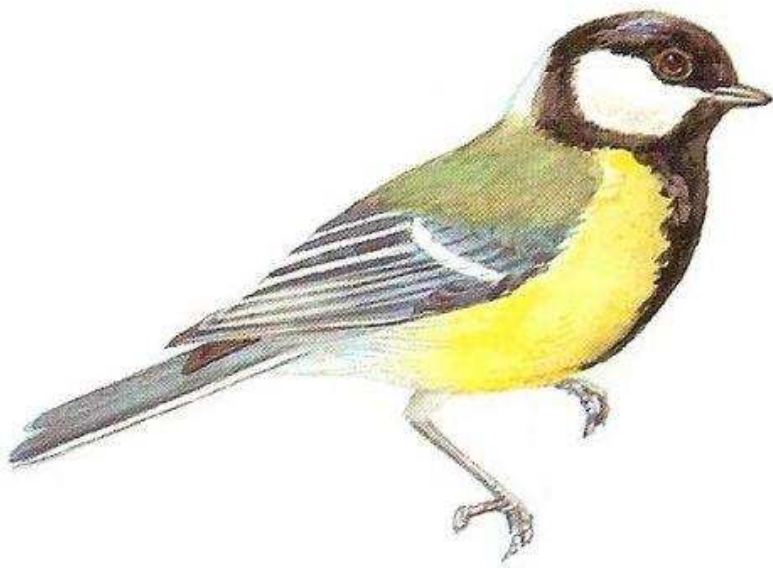
Vágtatnék tovább veled
az éjben
az álmok foltos indián
lován.
Egy tártos szív remeg a
konyhakésben,

talpam alatt sár és
ingovány.

Azóta szüntelen
őt látom mindenhol.
Meredten nézek a
távolba,
otthonom kőpokol.
Szilánkos mennyország,
folyékony torz tükör.
Szentjánosbogarak
fényében tündököl.

Egy indián lidérc kísért itt
bennem.
Szemhéjain rozsdás
szemfedő.
A tükrökön túl, fenn a
fellegekben
furulyáját elejti egy
angyalszárnyú
kígyóbűvölő

NÁD A HÁZAM TETEJE

Nád a házam
teteje, teteje,
rászállott a
cinege, cinege.
Hess le róla
cinege, cinege,
leszakad a
teteje, teteje!

Ha leszakad
Mi lesz véle
Sárgalábú
cinege, cinege?
Hess le róla
cinege, cinege,
leszakad a
teteje, teteje!

OLY TÁVOL VAGY TŐLEM

Óh, jó Uram, Jézus
mondá: kardtól vész, ki
karddal él,
De két tűz között
válaszúton békét csak
bolond remél.

**Mondd, mennyit ér az
ember, ha büntelen,
de gyenge!**

**Mondd, mennyit ér,
ha készül véres
győzelemre?**

Óh, jó Uram nem
tudom már, hűséges
kihez legyek.
Törvényedre sújt le
kardom, ha ölnöm kell,
hogy védjelek.

Mondd, mennyit ér...

**Oly távol vagy tőlem,
és mégis közel,**

**Nem érthetlek téged,
s nem érhetlek el.
Oly távol vagy tőlem
és mégis közel,
Te hallgatsz, s én
érezem a szívem felel.**

Óh, jó uram, tőled
kaptam a lelkem és a
helyzetem.
Ellenségeim állnak
mellém, s népem
támad ellenem.
Mondd, mennyit ér...

Oly távol vagy...

NE VÁGJ KI MINDEN FÁT

Hogy velem nem
törődtél, épp hogy
elviseltél,
Én már nem bánom.

Azt, hogy szeress
engem, úgy is, ha
kényelmetlen,
Én már nem várom.

**Csak annyit kérek
tőled, ha érted,
Hogy ne vágj ki
minden fát,
Legalább néha-
néha lazíts egy
félórát.**

Hogy magad alatt
vágod, egyszer majd
belátod,

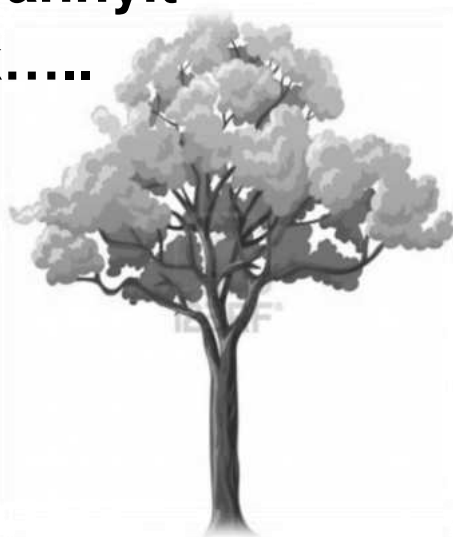
Én már nem nézem.

Azt, hogy hallgass
énrám ott fenn, a
magas létrán,
Én már nem kérem.

**Csak annyit
kérek.....**

Azt, hogy nem
értettél és sosem
segítettél,
Én már nem bánom.
Azt, hogy gondolj
arra,
Szükségünk van
egymásra,
Én már nem várom.

**Csak annyit
kérek.....**

ÖRÖKKÉ TART

Gyere, mondd el, mi a baj
béb' én, figyelek rád.
Előttem ne legyen titkod,
én nem vagyok az apád.
Látom, van valami, ami a
szívedet nyomja,
Tudom az élet súlya,
tudom a világ gondja.

Gyere, ne félj tőlem, én
nem verlek át,
Ha belekezdtél hát
folytasd tovább!
Ha akarod suttoghatsz,
Nekem az is elég, hogy
halljam,
És én majd ott leszek és
segítek ha baj van!

**Ha nem hiszed el, hogy
az életed ajándék,
Nézd meg jobban hogy
élnek anyádék!**

**Ha nem hiszed el, hogy
az élet
Tényleg örökké tart,
Hiába úszol,
belefulladsz,**

**Pedig ott van a másik
part.**

Na jól van, borítsunk
fátylat a múltra,
A dolgok jönnek aztán
mennek hirtelen,
És néha elvisznek
magukkal arra az útra,
Ahol az érzelmek laknak
nem az értelem.

Gyere, ne félj tőlem, én
jól tudom mi bánt,
Néha mindenki elkövet
néhány hibát,
De ha magadba nézel és
azt látod,
Hogy a szíved tiszta,
Akkor jó az út, amin jársz
És többé ne is fordulj
vissza!

Ha nem hiszed el...

PÁ

Pá, kis aranyom pá, nem zavarom, pá, csak
elhagyom, pá!

Kár, hogy kesereg, bárhogy pityereg, máshoz
sietek, már!

Ne várjon mahét re, a többit levélbe', Megírom
holnap délbe'...

PAFF, A BŰVÖS SÁRKÁNY

**Paff, a bűvös
sárkány, senkitől se
félt
Álomország
tengerpartján játékok
közt élt.**

Volt egy játszótársa,
úgy hívták, hogy Jani
Jó barátja madártollat
hozott őneki

**Paff, a bűvös
sárkány...**

A tengert együtt járták,
repült a kis hajó,
Paff hátára felült Jani,
így utazni jó.

Sok király és sok
herceg és mind a kalóz
nép

Köszöntek, ha jönni
látták, mert tisztelték
nevét.

Hiszen ő volt

**Paff, a bűvös
sárkány...**

Örökké él a sárkány,
de nem úgy a kisfiú.
Színes tollakkal nem
játszik a felnőtt ifjú.
Egy szürke éjjel aztán
Jani nem jött többé el,
S Paff, a sárkány
otthon maradt, bár
várta a tenger.

Hét fejét búsan rázta s
tizennégy szemmel
sírt,

Többé nem kelt útnak
eztán, így mondták a
hírt.

Mert barát nélkül
gyenge még a sárkány
is,

Így Paff elbújt a
barlangjába, s most
híre hamva sincs.

Pedig ő volt

**Paff, a bűvös
sárkány...**

PÁLINKA DAL

Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!
Nyújtsd hát a karod
felém,
Nélküled meghalok én,
Pálinka,
szerelmem, légy az
enyém!

Ha egyszer elindulunk
lefelé,
Mert előttünk a lejtő.
Folyékony királynő,
kérlek,
Te légy a búfelejtő!
Tölts hát a poharamba
még egy kortyot
angyalom,
Ma éjjel mindenemet
elmulatooom!

**Álmaim kéklő egén,
Gyümölcsfáim
tetején,
Pálinka, szerelmem,
légy az enyém!**

**Nyújtsd hát a karod
felém,
Nélküled meghalok
én, Pálinka,
szerelmem, légy az
enyém!**

Az istenek
könnycseppje gyógyír
Bánatra, öröme.
Én téged fogadlak
egyszer majd
Gyermekként örökbe.
Egy kupica reggelire -
abból bajod nem lehet,
A magyarnak csak ez
adhat ihletet.

Álmaim kéklő egén...

De nekem így is
megérte, életem át
várni rád.
A halálos ágyamon az
infúziómba ne töltsetek
csak pálinkát!

Álmaim kéklő egén...

PARASZTKANTÁTA

Üdv rád és házad népére,
Te jó szántóvető!
Te mindig szívesen fogadsz,
Miként a nyáridő.
Ím, eljöttünk szép lányodért,
Kit vár a vőlegény.
Szívében, mint száz rózsatő,
Virul a halk remény.

SÁRGA RÓZSA

Azt hiszed, hogy nyílik
még a sárgarózsa?
Azt hiszed, hogy
hallgatunk a
hazugszóra?
Azt hiszed, hogy
mindig mindent
megbocsátunk?
Azt hiszed, hogy
megtagadjuk minden
álmunk,
minden álmunk.

**Virágok közt veled
lenni, tudom, szép
volna, kedvesem.
Virág sincsen, te
sem vagy már, miért
hagytuk, hogy így
legyen?
Virágok közt veled
lenni, tudom, szép
volna, kedvesem.**

**Virág
sincsen, te sem vagy
már, nem ad választ
ma senki sem!**

El ne hidd azt, bárki
mondja, hogy ez jó
így.
El ne hidd, hogy
minden rendben, bárki
szédít. El ne hidd,
hogy megváltoztunk
vezényszóra.
El ne hidd, hogy nyílik
még a sárgarózsa,
sárgarózsa

SOHASE MONDD

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen.
Sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem.
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
De sohase mondd, hogy nincs tovább.

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen.
Nem jöhet új az életben hirtelen.
Sohase mondd, hogy vége, hogy nem érdekel,
A mindenen túl a minden jön el.

**||:Sohase mondd, hogy vége,
Csak azt mondd, hogy ennyi megérte.
S ha megérte, jöhet egy pont,
Mit mondanod kell, ó, mondd!:||**

Sohase mondd, hogy túl vagy már mindenen.
Sohase mondd, hogy tovább már nincs nekem.
Mindig van új és még újabb, hát várd a csodát,
De sohase mondd, hogy nincs tovább.

Süsü

Én vagyok a híres
egyfejű,
A nevem is ennyi
csak: Süsü.
De én egyiket se
bánom
Egyfejűként élem a világot.

Ó, ha rózsabimbó lehetnék...
Rám szállnának szépen a lepkék!
Kicsi szívem velük dobogna-aaa,
Nem lennék ilyen nagyotromba- aaa.

Vidám lelkem senki se érti,
Se gyerek, se nő, és se férfi!
Senki-senki itt a világon,
Mi is az én titkos nagy álmom.

SZÁLLJ EL KISMADÁR

Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
jár,
Mondd el, hogy merre
járhat Ő!
Mondd el, hogy
szeretem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

**Csak a hold az égen,
Csak a nap ragyogjon,
Simogasson a szél,
Simogasson, ha
arcomhoz ér!
Csak a hold ragyogjon,
Csak a nap az égen,
Nekem semmi más
nem kell!**

Kell, hogy rátalálj,
Szállj el kismadár,
Nézd meg, hogy merre
Járhat Ő!

Vidd el a levelem,
Mondd el, hogy kell
nekem,
Mondd el, hogy semmi
más nem kell!

Csak a hold az égen...

Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!
Soha ne gyere, ha most
nem jössz!
Soha ne szeress, ha
most nem vagy itt!

**Váp,váp,váppsuvápp,
Váp,váp,suváppápp,
Váp,váp,váppsuváppáp
péj.**

SZÁLLJ, SZÁLLJ SÓLYOM SZÁRNYÁN

Kell még egy szó,
mielőtt mennél.
Kell még egy ölelés,
Ami végig elkísér.
Az úton majd néha,
néha gondold reám-ez a
föld a tiéd,
ha elmész visszavár!
Nézz rám és lásd
csillagokra lépsz,
nézz rám tovatűnt
a régi szenvedés,
hol a fák az égig érnek
ott megérint a fény.
Tudod jól, hova mész-
de végül hazatérsz!

**Szállj, szállj
sólyomszárnyán
három hegyen túl;
Szállj, szállj én várok
rád,
ahol véget ér az út...**

Úgy kell, te is értsd-
nem éltél hiába.
Ez a hely, ahol élsz-
világnak világa.
Az égig érő fának
ha nem nő újra ága,
úgy élj, te legyél-
világnak világa!

**Szállj, szállj sólyom
szárnyán...**

Nézz rám, s ne ígérj;
Nézz rám sose félj-
s ha nincs hely, ahol élj-
indulj hazafelé!

**Szállj, szállj
sólyomszárnyán...**

SZÁLLJ FEL MAGASRA

Szállj, szállj, szállj fel magasra
Dalom, hódítsd meg most a kék eget!
Jöjj, jöjj, kérlek ne menj el,
Gyere, hallgasd csak az éneket.

Vártam, hogy végre szóljak,
S azt, hogy elmondjam mit is gondolok.
Hallgasd, hallgasd meg kérlek
Azt, mi számomra a legszentebb dolog!

Kérlek higgy, hogy neked higgyek!
Kérlek bízz, hogy bízhassek én!
Kérlek szólj, hogy hozzád szóljak!
Kérlek élj, hogy élhessek én!

SZÁZ FORINTNAK

Száz forintnak ötven a fele,
Egye meg a fészkes fekete fene.
Nem lehet az ember fából,
Ki kell rúgni a hámfából.

Még azt mondják részeges vagyok,
Pedig csak a jó bort szeretem nagyon.
Megverem a csizmám szárát,
Csókolom a babám száját.

Bakkecskének nagy szakálla van,
Az én anyósomnak nagy pofája van.
Rusnya állat mind a kettő,
Verje meg a jegeseső!

SZÉLES A BALATON VIZE

Széles a Balaton vize, keskeny a híd rajta.

Ne menj arra kisangyalom, mert leesel róla!

Nem esek, nem esek én a Balaton vizébe,

Inkább esek kisangyalom véled szerelembe.

SZERELEMNEK MÚLNI KELL

Hogy értsd, egy pohár víz
mit ér,
Ahhoz hőség kell, ahhoz
sivatag kell.
Hogy lásd, egy napod
mennyit ér,
Néha látnod kell,
Az élet hogyan fogy el.

A lángot akkor őrzöd még
Ha félsz, hogy ellobban,
elég,
S elveszted fényét, melegét.

Jó, mikor hisszük még,
Lehet olyan a világ
Amilyet szeretnénk.
Hidd el, a hajnal attól szép
hogy minden éjben ott lapul
Az örök sötétség.

**Egy érzés mindent
eltakart,
S elhittük, mindörökké
tart,
S a törvény nálunk dől le
majd.**

**De jaj, a szerelemnek
múlania kell.
S ha múlik, akkor fájni
kell,
Hogy érezd mennyit ér,
míg tart, míg él.
A szerelemnek múlnia kell
Akkor is, ha égig emel
És szép, hogy mást hiszel,
mert mást ígér.**

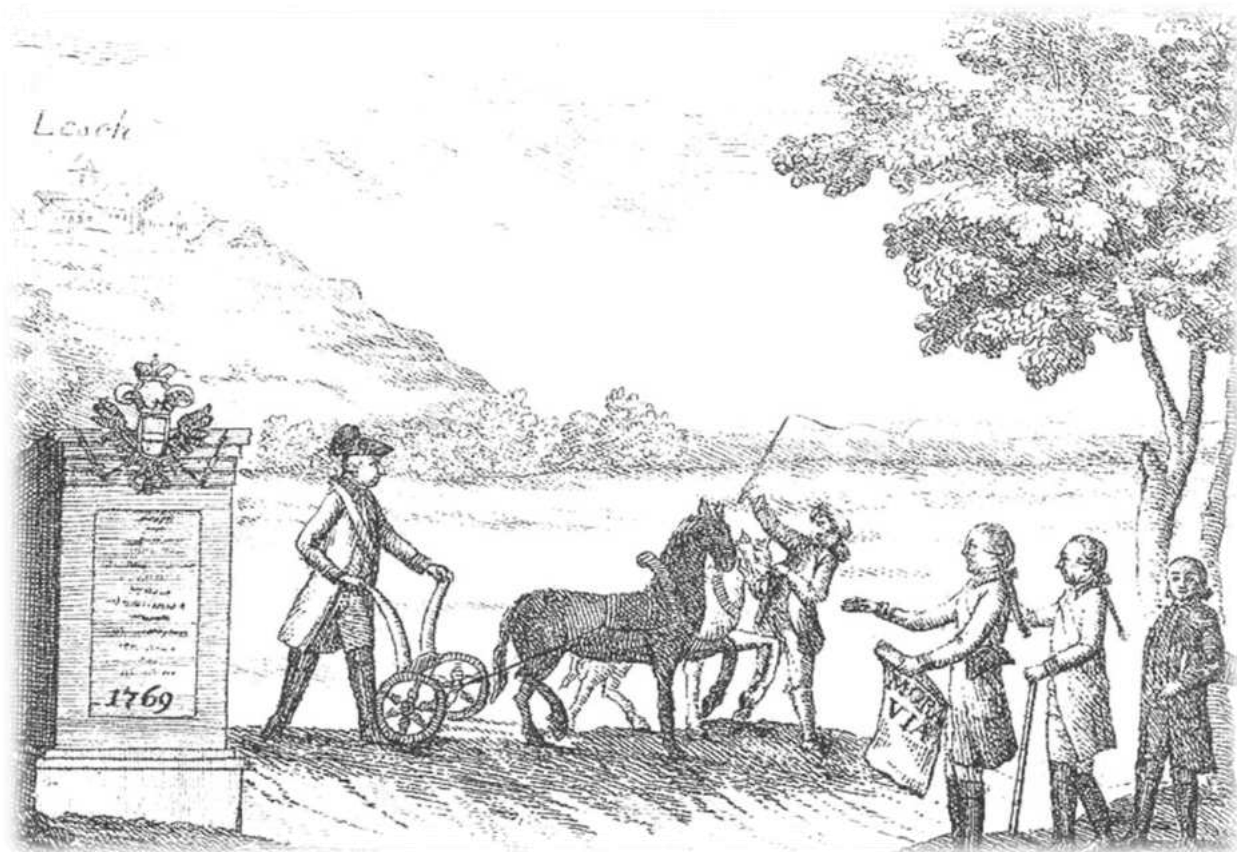
Várj, a kezed ne húzd el,
Annyi csodát idéz, amikor
hozzám érsz.
Ha sírsz, a szemed ne
takard el,
Miért titkolnánk
Hogy egy kicsit nehéz...

**Egy érzés mindent...
De jaj, a szerelemnek...**

SZERETNÉK SZÁNTANI

Szeretnék szántani,
hat ökröt hajtani,
ha babám eljönne
az ekét tartani!

Szeretnék szántani,
hat ökröt hajtani,
ha a rózsám jönne
az ekét tartani!

TAVASZI SZÉL

Tavaszi szél vizet áraszt,
virágom, virágom.
Minden madár társat választ,
virágom, virágom.

Hát én immár kit válasszak,
virágom, virágom.
Te engemet, én tégedet,
virágom, virágom.

ÚJRA ITT VAN

Újra itt van, újra itt van,
újra itt van a nagy
csapat.

Csapjad össze,
csapjad össze, csapjad
össze a mancsodat!
Újra hallom, újra
hallom, újra hallom a
hangokat.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünknél,
Ünnepeljük meg az új
találkozást,
És hogy elférjünk,
arra megkérünk,
Ne csinálj
felfordulást.**

Szép leányok, szép
leányok, szép leányok
ne sírjatok,
Hullanak már, hullanak
már, hullanak már a
csillagok.
És mi mégis, és mi
mégis, és mi mégis itt
vagyunk.

**Légy a vendégünk,
légy az emlékünknél,
Ünnepeljük meg a
nagy találkozást,
És hogy elférjünk,
arra megkérünk,
Ne csinálj felfordulást**

UTCÁRA NYÍLIK A KOCSMA AJTÓ

Utcára nyílik a kocsmá ajtó,
kihallatszik belőle a szép muzsikaszó.
Sört ide, bort ide szép barna leány,
az anyád
had mulatom ki magam igazán.

Szeretni, szeretni iszerettelek,
feleségül elvenni mégse mertelek.
Menyasszonyi fátyol a fejedre kerül (ha
kerül),
szívem a bánatba belemerül.

Mához egy hétre már nem leszek itt,
elvisz a gyors vonat engemet is.
Gyorsvonalat, sebesvonalat valahol megáll
(ha megáll),
nyújtom a jobb kezem, szervusz babám.

VALAHOL EGY LÁNY

Valahol egy lány hófehérben jár,
Ő a legszebb messze földön,
Hívja őt egy nap az öreg király.
Feleségül megkívánja, de így szól a lány:

**||:A királyé nem leszek, nem leszek!
Akkor inkább elmegyek, elmegyek,
Soha vissza nem jövök, nem jövök már!:||**

Valahol egy lány feketében jár,
Arca sápadt, nem beszélhet.
Hívja őt egy nap az öreg király:
Hova mennél, szép leányom? Gyere hozzám!

A királyé nem leszek...

Valahol egy lány sehova sem jár,
Szép titokban eltemették.
Hívja őt egy nap az öreg király:
Szörnyű mérges, hogy ha nem jön, mit tehet mást?

A királyé nem leszek...

||:Óó, valahol így van ez,
valahol így van ez jól!:||

VALAKI MONDJA MEG, MILYEN AZ ÉLET

Valaki mondja meg,
milyen az élet,
Valaki mondja meg,
mér' ilyen,
Valaki mondja meg,
mér' szép az élet,
Valaki mondja meg, miért
nem,

Valaki mondja meg, mér'
jó az ember,
Valaki mondja meg, miér'
nem,
Valaki mondja meg, mér'
lesz gonosszá, (közösen)
Valaki mondja meg, miért
nem! (közösen)

Valaki mondja meg, kinek
kell hinnem,
Valaki mondja meg, kinek
nem,
Valaki mondja meg, ki
hova érhet,
Milyen az íze az élet
vizének.

Valaki mondja
meg, a hosszú
évek,
Mért tűnnek úgy
mint egy pillanat,
Valaki mondja
meg, mi az, hogy elmúlt,
Valaki mondja meg, hol
maradt.

Valaki mondja meg,
hogyan kell élni,
Apám azt mondta, ne
bánts mást,
Valaki látta, hogy
bántottalak már,
Valaki látta, hogy
bántottál.

Valaki mondja meg, miért
vagyunk itt,
Anyám azt mondta, hogy
boldog légy,
De anyám azt nem
mondta, miért nem e
földön, Anyám nem
mondta, mondd, miért.

VÁRJ, MÍG FELKEL MAJD A NAP

Ha most is várod még álmod szép ígéretét,

Várj, míg felkel majd a nap.

Ha látni sejtened, mi az éjben olvad szét,

Te csak várj, míg felkel majd a nap

Egy új nap mindig új reményt ígér,

A végtelen sötétjét tépve szét.

A félelem határt kap, mint a lét,

Te csak várj, míg felkel majd a nap

Ha meggyötört az éj, ha a múltad feldagadt,

Várj, míg felkel majd a nap.

Ha kell, hogy tiszta légy, mint gyermek önmagad,

Várj, míg felkel majd a nap.

Ha megzavar, hogy túl nyitott az éj,

A csillaggal telt végtelen túl mély,

Mint a bölcső, biztos gömbbe zár fény,

Te csak várj, míg felkel majd a nap! 2X

Sosem vagy egymagad, csak túl kicsinyke vagy,

Várj, míg felkel majd a nap.

Tudod nincs menyország, de minden síron nő virág.

Várj, míg felkel majd a nap.

Ezért együtt leszünk, míg végtelen az éj.

Együtt míg a nap utoljára kél.

Együtt mondjuk annak ki még fél:

Te csak várj, míg felkel majd a nap, 2x

VÉN EURÓPA

Dús hajába tép a szél,
Kék szemében ott a szenvedély.

Foltos, sokszínű ruhája
oly sokszor elszakadt,
Álma adja az álmokat.

Megszülte hűtlen
gyermekét,
Nem sírt, akkor sem ha
elvetélt,
Akármi történt, mindig
büszke nő maradt,
Így élt a sok-sok év
alatt.

**Ezért értsd meg,
szeretem őt,
A vén Európát, a
büszke nőt!
Nagyon kérlek,
becsüld meg őt,
A vén Európát, a
gyönyörű nőt!**

Magából ad, ha enni
kérsz,
Testével véd, amikor
visszatérsz,
Ölén a szerelem
minden öröme hívogat,
Arcában látod az
arcodat.

Olasz csizmáján a nap
Remélem mindörökre
megmarad,
A sötét felhő végre
mind aludni tér,
Földjében túl sok már a
vér.

VIDÉKI SANZON

Hússzal ezelőtt érkeztem,
és azt mondták, hogy ez az
a hely,
Ahol mindent sikerült
megnézнем.
Köszí, de sajnos nem
mehtek.
Mert a főnököm az az Isten,
kinek szárnya van, de ereje
nincsen.
Hogy egy kicsikét legalább
megverne,
vagy lassan utánad
engedne.
Mert hirtelen kinyílt a föld
alattam, te eltűntél én meg
itt maradtam.
Hát evez a part felé még
párat, ha a világ fordít
Neked hátat.
S ha utad egyszer a
végéhez ér
Ne felejtšd el, hogy honnan
jöttél! **Na na na na...**

Egy föld alatti mozgalomból,
hol nem jutott ki nekem a
jóból.
Kellott, hogy már elinduljak,
az úthengerek itt gurulnak.
Én meg harapok egyet a
lángosba,
a szekérháton a városba.
De láttatok-e már oly
gyönyörű bájt,
mit nem okozhat öt gigabájt.
Neked öt gigabájt, nekem öt
libamáj,
jaj a szívem úgy nagyon fáj.
de én sem próbálhattam
kétszer,
te megteheted ha
visszanézel.
S ha utad egyszer a
végéhez ér
Ne felejtšd el, hogy honnan
jöttél!
Na na na...

VIRÁGÉKNÁL ÉG A VILÁG

Virágéknál ég a világ,
Sütik már a rántottbékát.
Zimmezum, zimmezum
Receficebum-bum-bum.

Bíró Marcsa odakapott,
Békacombot ropogtatott,
Zimmezum, zimmezum,
Receficebum-bum-bum.

Puskás Gábor későn futott,
Neki csak a füle jutott.
Zimmezum, zimmezum,
Receficebum-bum-bum

VUK

Fürge róka
lábak,
surranó kis
árnyak,

**Hipp-hopp, jön
Vuk.**

Híres nagy
vadászok, jobb,
ha félreálltok,

**Hipp-hopp, jön
Vuk.**

Ő az éjszakától
sohasem fél,
Bár a sűrű erdő
csupa veszély,
Azt mesélik róla,

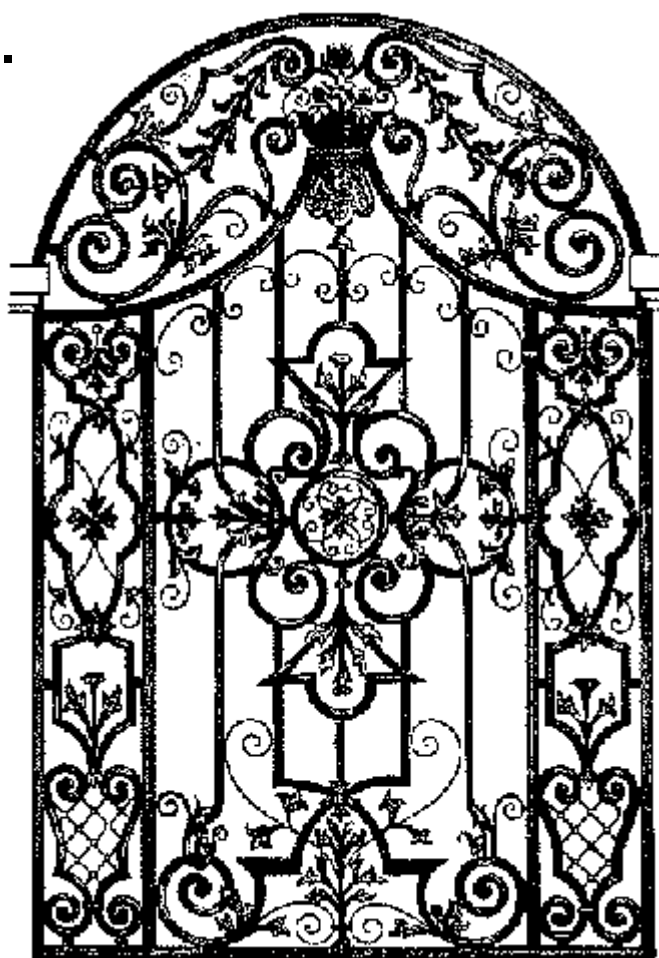
ravasz, mint a
róka,

Jön, lát, győz,
fut.

Felragyog az ég
is, felkiáltok én
is: **Hipp-hopp,
Jön Vuk!**

ZÖLDRE VAN A...

Zöldre van a, zöldre van a
rácson kapu festve.
Odajárok minden áldott este.
Kisangyalom, nem győztelek várni,
még egyszer várni,
Be kellett a, be kellett a
rácson kaput zárni.

14